

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 219/2018-33

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. januára 2019 v senáte zloženom z predsedu Rudolfa Tkáčika, zo sudkyne Jany Baricovej a sudcu Mojмира Mamojku o sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Pavlom Piovarčím, ml., advokátska kancelária, Štúrova 20, Košice, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 45 P 172/2014, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 45 P 172/2014 porušené boli.

2. Okresnému súdu Košice II p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 45 P 172/2014 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadost'učinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré je Okresný súd Košice II p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Košice II je p o v i n n ý uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 325,42 € (slovom tristodvadsaťpäť eur a štyridsaťdva centov) na účet advokáta JUDr. Pavla Piovarčího, ml., advokátska kancelária, Štúrova 20, Košice, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 219/2018-16 z 5. júna 2018 prijal na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 45 P 172/2014 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Následne ústavný súd 10. júla 2018 vyzval okresný súd na vyjadrenie sa k vecnej stránke prijatej sťažnosti, preloženie dotknutého súdneho spisu a oznámenie, či súhlasí s upustením od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.

3. Vyjadrenie okresného súdu bolo ústavnému súdu doručené 2. augusta 2018, ktorého súčasťou bola aj chronológia úkonov okresného súdu i účastníkov v napadnutom konaní, z ktorej vyplývajú tieto podstatné skutočnosti:

- návrh sťažovateľa bol okresnému súdu doručený 24. novembra 2014,

„-dňa 8.1.2015 boli v rámci prípravy pojednávania vykonané úkony: bol ustanovený kolízny opatrovník, ktorý bol požiadaný o prešetrenie pomerov na strane matky, boli

žiadané správy a potvrdenia o zárobku strán konania a rovnopis návrhu bol zaslaný odporkyni.

-kolízny opatrovník doručil správu 4.3.2015.

-dňa 11.3.2015 bol určený termín pojednávania na deň 14.5.2015.

-z dôvodu čerpania dovolenky sudkyne bolo pojednávanie preročené na deň 19.6.2015.

-pojednávanie dňa 19.6.2015 sa uskutočnilo a bolo odročené na neurčito za účelom nariadenia znaleckého dokazovania.

-dňa 26.6.2015 namietala odporkyňa zaujatosť konajúcej zákonnej sudkyne. Súd na uvedenú námietku zaujatosti neprihliadol (dôvody na č.l. 78 - druhá strana spisu).

-uznesením zo dňa 8.7.2015 bola v konaní ustanovená znalkyňa.

-dňa 10.7.2015 bolo odporkyni oznámené, že súd na námietku zaujatosti neprihliada.

-dňa 13.8.2015 sa odporkyňa proti uzneseniu o ustanovení znalkyne odvolala.

-uznesením zo dňa 26.8.2015 zákonná sudkyňa ustanovila v dôsledku odvolania odporkyne znalkyňu v konaní (pôvodné uznesenie bolo vydané vyššou súdnou úradníčkou). aj proti tomuto uzneseniu sa odporkyňa 5.10.2015 odvolala.

-dňa 9.10.2015 bolo odvolanie odporkyne zaslané sťažovateľovi a kolíznemu opatrovníkovi a dňa 16.10.2015 bol spis predložený na rozhodnutie Krajskému súdu v Košiciach.

-dňa 10.5.2016 bol spis vrátený z odvolacieho súdu s rozhodnutím, ktorým bolo uznesenie potvrdené vo výroku o povinnosti matky zložiť preddavok na znalecké dokazovanie a odvolanie matky proti výroku o nariadení znaleckého dokazovania bolo odmietnuté.

-dňa 10.5.2016 bolo rozhodnutie odvolacieho súdu doručené stranám sporu a dňa 11.5.2016 uznesenie o ustanovení znalkyne spolu s rozhodnutím odvolacieho súdu ustanovenej znalkyni.

-dňa 29.6.2016 bol spis odoslaný ustanovenej znalkyni.

-dňa 13.7.2016 požiadala ustanovená znalkyňa o predĺženie určenej lehoty na vypracovanie znaleckého posudku na 80 dní (krátkosť času na vypracovanie posudku, dovolenkové obdobie a pracovná vyťaženosť),

-uznesením zo dňa 19.7.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť 31.8.2016, bola znalkyni predĺžená lehota na vypracovanie posudku na 80 dní od doručenia spisu.

-dňa 12.8.2016 oznámila znalkyňa, že matka neposkytla pre vypracovanie posudku potrebnú súčinnosť, na predvolanie sa nedostavila a neospravedlnila svoju neúčast'.

-na základe oznámenia znalkyne bola odporkyni uznesením zo dňa 18.8.2016 udelená poriadková pokuta vo výške 150,- eur.

-dňa 19.10.2016 bola znalkyňa vyzvaná na predloženie znaleckého posudku, resp. oznámenie príčin jeho nepredloženia.

-dňa 7.11.2016 oznámila znalkyňa, že znalecký posudok doposiaľ nevypracovala pre nespoluprácu odporkyne a požiadala o usmernenie, ako má ďalej postupovať.

-dňa 10.11.2016 bolo znalkyni oznámené, že súd nariadi predvedenie matky (odporkyne) na ňou stanovený termín.

-dňa 15.11.2016 znalkyňa oznámila nový termín vyšetrenia, na základe čoho súd uznesením zo dňa 21.11.2016 nariadil predvedenie odporkyne orgánmi príslušného obvodného oddelenia PZ

-dňa 6.12.2016 oznámila ustanovená znalkyňa, že na výsluch je potrebné zabezpečiť aj maloleté deti; za tým účelom bolo dňa 8.12.2016 kontaktované príslušné obvodné oddelenie PZ.

-dňa 25.12.2016 znalkyňa oznámila, že nebolo realizované predvedenie orgánmi polície, preto k vypracovaniu posudku nedošlo a tiež pre pracovnú vyťaženosť spis vracia súdu bez vypracovania posudku.

-dňa 19.1.2017 bola znalkyňa vyzvaná na oznámenie, či je možné maloleté deti vypočuť v škole, ktorú navštevujú, sťažovateľ bol zároveň vyzvaný, aby súdu oznámil, či vie zabezpečiť účasť detí u znalkyne.

-na základe výzvy súdu zo dňa 14.3.2017 predložila znalkyňa dňa 24.3.2017 vyúčtovanie vzniknutých nákladov a čiastočne spracovaný - neukončený znalecký posudok.

-dňa 3.5.2017 podal sťažovateľ návrh na vydanie neodkladného opatrenia, -uznesením zo dňa 10.5.2017 bol návrh sťažovateľa zamietnutý. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 13.7.2017.

-dňa 23.11.2017 určila nová zákonná sudkyňa termín pojednávania na deň 9.2.2018. Zároveň žiadala o zabezpečenie správ potrebných pre rozhodnutie veci.

-pojednávanie sa neuskutočnilo z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne.

-dňa 5.3.2018 bolo určené pojednávanie na deň 22.5.2018.

-pojednávanie sa uskutočnilo a bolo odročené na neurčito za účelom vykonania znaleckého dokazovania, k vykonaniu ktorého sa priklonila aj právna zástupkyňa sťažovateľa.

-uznesením zo dňa 30.5.2018 bolo nariadené znalecké dokazovanie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 15.6.2018. Znalcovi bola uložená lehota 50 dní na vypracovanie posudku; spis mu za tým účelom bol odoslaný dňa 26.6.2018“.

4. Okrem uvedených skutočností týkajúcich sa priebehu napadnutého konania zo súdneho spisu, ktorý bol ústavnému súdu zapožičaný 10. januára 2019, ústavný súd zistil z predloženého spisu ďalej tieto ďalšie skutočnosti:

7. novembra 2018 – bol súdny spis vrátený okresnému súdu súdnym znalcom;

8. januára 2019 – súdny znalec doručil okresnému súdu vypracovaný znalecký posudok. Okresný súd v ten istý deň zaslal kópiu znaleckého posudku stranám na vyjadrenie.

5. *Predseda okresného súdu k skutkovej a právnej zložitosti veci v podstatnom uviedol, že „konanie možno ohodnotiť ako skutkovo obtiažne z dôvodu nutnosti nariadenia znaleckého dokazovania, ktoré je navyše spojené s nespoluprácou odporkyne...“.*

6. *Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení k prekážkam postupu súdu uviedol, že nezistil žiadne prekážky, a k prieťahom, ktoré spôsobil sťažovateľ, uviedol, že tiež nezistil prieťahy spôsobené sťažovateľom. K prieťahom spôsobených súdom uviedol obdobie „od 10.5.2017 do 23. 11. 2017“. Zároveň vyjadril názor, že obdobie, počas ktorého dotknutým súdnym spisom disponoval Krajský súd v Košiciach (od 16. októbra 2015 do 10. mája 2016), nemožno pričítať na ťarchu okresného súdu. V závere svojho vyjadrenia vyjadril súhlas s upustením od ústneho pojednávania vo veci.*

7. Právny zástupca sťažovateľa vo svojom vyjadrení doručenom ústavnému súdu 20. augusta 2018 zotrval na dôvodnosti podanej sťažnosti a vyjadril súhlas s upustením od ústneho pojednávania vo veci.

8. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania.

II.

9. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Sťažovateľ sa sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

11. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

12. Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 20/02).

13. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 220/04, IV. ÚS 365/04).

14. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

15. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z čl. 17 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), ktorý súdom prikazuje, aby postupovali v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným priet'ahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb, ďalej z § 157 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania v spojení s čl. 12 a § 30 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok.

16. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

17. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť sporu, v ktorom je sťažovateľ navrhovateľom „o úpravu styku k maloletým deťom“, ústavný súd konštatuje, že obdobné konania možno zaradiť k štandardnej agende všeobecného súdnictva, preto dĺžka konania nebola závislá právnej náročnosti prerokovávanej veci. Čo sa týka skutkovej zložitosti veci, ústavný súd pripúšťa, že vzhľadom na nepriateľské vzťahy rodičov a nespoluprácu matky znalecké dokazovanie mohlo spôsobovať určité problémy, čo mohlo predĺžiť napadnuté konanie, avšak nie je možné tým ospravedlniť doterajšiu dĺžku napadnutého konania, ktorá je z hľadiska toho, „čo je v hre“ zjavne neprimeraná. Z hľadiska závažnosti veci ide o takú, ktorá si vyžaduje urýchlený postup v konaní vzhľadom na právne a faktické postavenie a budúcnosť dieťaťa (m. m. III. ÚS 351/2014).

18. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných prietahov v napadnutom konaní, bolo správanie sťažovateľa ako strany tohto súdneho konania. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ neprispel k doterajšej dĺžke napadnutého konania a na výzvy súdu reagoval v primeraných lehotách. Tú nakoniec netvrdil ani okresný súd, naopak, konštatoval, že sťažovateľ neprispel k celkovej dĺžke napadnutého konania.

19. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu označených práv sťažovateľa, bol postup samotného okresného súdu.

20. Ústavný súd po preskúmaní postupu okresného súdu v napadnutom konaní konštatuje, že vzhľadom na predmet konania, doterajšiu dĺžku napadnutého konania, ako aj časové odstupy medzi jednotlivými úkonmi súdu svedčia o nedostatočne razantnom postupe okresného súdu. Ústavný súd po preskúmaní postupu okresného súdu preto dospel k záveru, že napadnuté konanie je poznačené zbytočnými prietahmi.

21. Ústavný súd pri hodnotení postupu okresného súdu vychádzal aj zo svojej konštantnej judikatúry, podľa ktorej zbytočné prietahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, resp. nesústredenou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

22. Ako príklad nesústredeného postupu okresného súdu v napadnutom konaní možno uviesť priebeh znaleckého dokazovania, keď už po prvom pojednávaní vo veci, ktoré sa uskutočnilo po viac ako po siedmich mesiacoch od podania návrhu (19. júna 2016, pozn.), bolo zrejmé, že vzhľadom na okolnosti prípadu bude nevyhnutné nariadiť znalecké dokazovanie. Znalecké dokazovanie bolo nariadené okresným súdom uznesením z 8. júla 2015. Ustanovenej znalkyni bol súdny spis spolu s právoplatným uznesením doručený 29. júna 2016. Súdna znalkyňa oznámila okresnému súdu 12. augusta 2016 skutočnosť, že odporkyňa nie je ochotná spolupracovať, nedostavila sa na výzvu bez ospravedlnenia. Okresný súd uložil odporkyni poriadkovú pokutu a následne pre pretrvávajúcu nesúčinnosť nariadil predvedenie odporkyne. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že súdna znalkyňa musela upozorniť konajúci súd, že na výsluch je potrebné zabezpečiť aj maloleté deti. Predvedenie odporkyne nakoniec úspešné nebolo pre nevhodne stanovený čas, resp. miesto, odkiaľ mala byť predvedená, pretože sa malo uskutočniť o 8.00 h ráno v pracovný deň z bydliska odporkyne, ktorá je zamestnaná. Napokon ustanovená znalkyňa po urgencii predložila „*spracovaný – neukončený znalecký posudok*“ 24. marca 2017. Nasledujúcich 14 mesiacov okresný súd nevykonal žiaden relevantný úkon smerujúci k rozhodnutiu veci až do nasledujúceho v poradí druhého uskutočneného pojednávania 22. mája 2018, v rámci ktorého vyšlo najavo, že je potrebné doplniť neúplné znalecké dokazovanie, o čom mal konajúci súd vedomosť už od 24. marca 2017. V poradí druhý znalecký posudok bol okresnému súdu doručený až 8. januára 2019. Uvedený priebeh znaleckého dokazovania svedčí o neefektívnom a nesústredenom postupe, ako aj o zbytočných priesťahoch v trvaní 14 mesiacov.

23. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel k záveru, že doterajším postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k zbytočným priesťahom, a tým aj k porušeniu označeného základného práva sťažovateľa, preto rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

24. Ústavný súd na základe svojho zistenia, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu označeného základného práva sťažovateľa, mu prikázal, aby v napadnutom konaní konal bez zbytočných priesťahov, pretože označená vec nebola v čase rozhodovania ústavného súdu o sťažnosti sťažovateľa právoplatne skončená (bod 2 výroku rozhodnutia).

III.

25. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

26. Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

27. Sťažovateľ v sťažnosti žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 000 €, ktoré odôvodnil neefektívnym postupom súdu, pretrvávajúcou právnou neistotou, významom tohto konania pre sťažovateľa a intenzitou porušovania svojho označeného základného práva.

28. Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

29. Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania vedeného okresným súdom, ktorá je aj vzhľadom na fázu, v ktorej sa napadnuté konanie v súčasnosti nachádza, neakceptovateľná, zistené zbytočné prieskumy, neefektívnu a nesústredenú činnosť okresného súdu, berúc do úvahy predmet konania na okresnom súde, správanie sťažovateľa, všetky okolnosti daného prípadu, ústavný súd, majúci na pamäti to, že cieľom priznania primeraného finančného zadosťučinenia je len zmiernenie ujmy pociťovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, považoval priznanie sumy 2 000 € za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde (bod 3 výroku tohto rozhodnutia).

30. Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Právny zástupca si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia, ktorú však nevyčíslil.

31. Ústavný súd priznal sťažovateľovi trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom pozostávajúce z odmeny advokáta, a vychádzal pritom z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Podľa § 11 ods. 3 v spojení s § 1 ods. 3 vyhlášky je odmena advokáta (základná tarifa) v konaní pred ústavným súdom za jeden úkon právnej služby 1/6 z výpočtového základu.

32. Základom pre výpočet náhrady za úkon právnej služby je v danom prípade priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2017 v sume 921 €. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2018 (príprava a prevzatie vecí a písomné vyhotovenie sťažnosti) po 153,50 €. Ďalej má právny zástupca sťažovateľa aj nárok na náhradu režijného paušálu za dva úkony právnej služby podľa vyhlášky vykonané v roku 2018 po 9,21 €. Pokiaľ ide o písomné podanie – vyjadrenie právneho zástupcu k stanovisku okresného súdu doručeného 20. augusta 2018, ústavný súd za tento úkon právnej služby náhradu trov konania sťažovateľovi nepriznal, keďže podanie neobsahovalo žiadne nové argumenty alebo skutočnosti, ktoré ústavnému súdu neboli známe z predloženého spisu, resp. zo samotnej sťažnosti.

33. Ústavný súd tak priznal sťažovateľovi náhradu trov konania v celkovej sume 325,42 €. Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 255 ods. 1 CSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia (bod 4 výroku tohto rozhodnutia).

34. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. januára 2019